בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', כ"ז בניסן תשס"ד (18 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

"קדושים תהיו!"

"הצור תמים פועלו... א-ל אמונה ואין עוול" [דברים ל"ב 4]
כשם שחייט לוקח את הבד וגוזרו לחתיכות בצורה בלתי-מובנת למשקיף שאינו מכיר באומנות הזו כדי ליצור שמלה או חליפה חדשה, כן פועל בורא העולם עם עמו, עם ישראל. על-מנת לבנות מחדש את העם, היה צריך שואה.
כך ניסו ומנסים להסביר מה שקרה לנו בזה אחד הפרקים הקשים ביותר בכל תולדות עמנו. אין אני מנסה להבין. אינני יכול להבין ולכן לא מנסה. אינני יודע אם זה היה צריך להיות אם לאו, אם היה אפשר לחזות אותו או לא. דבר אחד נראה לי שאני כן יודע. "הצור תמים פועלו... ה' אינו עושה טעויות. ואם הוא איפשר לשואה, אנחנו נוכל ללמוד ממה שנעשה, כמו שחייבים ללמוד מכל דבר שקורה לנו – בפרט ובכלל.
יודעים שנספו 6 מיליון מאחינו היהודים בארצות שונות שהיו ושלא היו תחת הכיבוש הנאצי. נוהגים לנקוב במספר 6, כי הוא רומז על מעין שלמות, כמו ב- 6 ימי בראשית, כמו 6 הפאות לקוביה שפונות לכל הרוחות. ודומני אפוא שבשימוש במספר 6, יש תקוה ותפילה שזה יהיה האסון האחרון לעם היהודי – 6 מיליון קרבנות השואה.
אך אפשר להסתכל אל אותו מספר הקרבנות ככפולה של 10 – **10 פעמים 60 רבוא נפשות**. 60 רבוא הוא מספר הגברים מגיל 20 ומעלה שיצאו ממצרים. מאז, נחשב מספר זה כמספר שמגדיר ציבור בישראל. יש אפילו ברכה מיוחדת שאומרים כאשר רואים ציבור של 600,000 יהודים ביחד בארץ-ישראל: "ברוך אתה ה' א-לוקינו מלך העולם, חכם הרזים."
וגם הרב קוק זצ"ל חזה שהמדינה היהודית תקום כאשר מספר הנפשות בארץ יגיע ל- 60 רבוא, ואמנם מספר היהודים בארץ בקום המדינה היה כ- 650,000.
אם כן, אולי טמון כאן מסר נוסף לנו ליהודים. אם 60 רבוא, 600,000 יהודים הוא המספר המגדיר ציבור יהודים, אזי נספו בשואה 10 ציבורים של יהודים. מספר זה מזכיר לנו את עשרת השבטים (שהוגלו מארץ-ישראל בזמן הבית הראשון: ראובן, שמעון, יששכר, זבולון, גד, אשר, דן, נפתלי, אפרים ומנשה) ואת עשרת הרוגי המלכות. עשרת הרוגי המלכות היו עשרה מגדולי ישראל שהוצאו להורג על קידוש ה'. לפי המדרש נמסרו העשרה להריגה כדי להיפרע מעשרת אחי יוסף שמכרוהו מתוך שנאה ולא נענשו עדיין.
על מה נחרב בית המקדש השני (שמשום כך אנחנו נמצאים עדיין בגלות)? "מפני שהיתה בו **שנאת חנם**. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים. [שהיו אלה הסיבות לחרבן הבית הראשון]" [מסכת יומא דף ט:] אם עשרת הרוגי המלכות נהרגו על פרעון חוב אחי יוסף, מה עלינו ללמוד מהריגת 10 ציבורים שלמים של אחינו בדור שלנו?

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד "הדף היומי לתולדותנו"

יום א', כ"ז בניסן תשס"ד (18 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יש שמקדשים שם שמיים במותם. ויש אפשרות לקדש שם שמיים בחיים. בעוד שבועיים בע"ה נקרא בתורה את פרשיות "**אחרי מות – קדושים**". פר' "**קדושים**", שהיתה הפרשה האחרונה שנקראה לפני קום המדינה בשנת תש"ח, פותחת במלים: "**דבר אל כל עדת בני- ישראל ואמרת אליהם** קדושים תהיו **כי קדוש אני ה' אלוקיכם.**" במלים אלה ה' מגדיר לנו את יעודנו. לא כתוב כאן – תהיו עם שחי בשקט, בשלוה, בבטחון – אם כי כל זה נכון, אלא בתנאי. מה שכן כתוב כאן: "**קדושים תהיו**", זוהי המשימה, זהו היעד ... וזהו המדד שלפיו אנחנו צריכים לשקול כל צעד שאנו עושים. האם תוצאת פעולה מסויימת תקרב אותנו להיות קדושים, או שמא תרחיק אותנו מהמטרה הזו?

[לכן אינני חושב ששאלת גבולות הארץ היא השאלה הבוערת היום. מה שחשוב בעיניי הוא החיבור בינינו. ואז, לשאלה זו ניסוח קצת אחר: האם תוצאת פעולה מסויימת תועיל לחיבור טוב יותר בינינו, או שמא תרחיק אותנו מהמטרה הזו?]

במעשה אובדן עשרת ציבורים מתוך ישראל, יכול להיות שה' יתברך מצווה אותנו לא רק לבנות שוב את האומה היהודית– לגדל משפחות יהודיות ולהגדיל גם את האומה בארצה, במולדתה. אלא, גם להכיר בנסיון להתחבר שוב אחד לשני, איש אל אחיו, משפחה אל קרוביה, עדה לרעותה. ביום זה, **יום השואה והגבורה** [הציון הלאומי ליום זה נדחה השנה למחר מפאת קדושת השבת], אנו מצווים לזכור. אותיות המילה "**זכור**" ואותיות המילה "**ר**[י]**כוז**" – היינו הך. העם הגרמני בנה מחנות ריכוז הנודעים להשמיד את עם ה'. זאת היתה אולי הפעם הראשונה שעדות שונות מכלל ישראל נאספו במקום אחד אחרי דורי דורות של גלות, וכך הכירו זה את זה מקרוב.

בשעה זו שאנחנו זוכרים את אלה שקידשו שם שמיים במותם, הריכוז שבו אנו נמצאים היום בזו המדינה היהודית, מאפשר לנו להתחבר שוב איש לרעהו. כך נוכל לקדש שם שמיים ברבים, בחיים ולהמשיך לבנות את האומה הקדושה, האומה היהודית.

אם השואה, בה אבדו 10 ציבורים יהודיים, היא אולי מעין פרעון סופי של מכירת יוסף בגלל שנאת החינם של עשרת אחיו, אזי הגיעה השעה להדק את הקשר בינינו ולבנות אומה קדושה – "**קדושים תהיו!**"

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל